

Од љубикаво пресе

БЕОГРАД, СУБОТА, 3 АПРИЛА 1943

БРОЈ 71 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин.,
полугодишње 94.—, годишње 188
динара.

ЕНГЛЕЗИ УКИНУЛИ ПИТОМЦИМА БЛАГОДЕЈАЊЕ

Лондон, априла. — Благајник енглеске владе, изјавио је својим питомцима — емигрантским владама да ће свима да укине благодетељање за 1943 годину, ко не покаже добро учење и примерно владање. Некима су већ измакнуле јасле, зато је у емигрантским круговима завладала паника и они обећавају да ће убудуће бити послушни.

Неуспео покушај

Москва, априла. — Стаљин је као нови маршал издао наредбу да се сакупе све силе и учине припреме за одбрану од претстојећих немачких напада.

Покушај са зимском офанзивом изјавио се и сада маршал бере кожу на шилак где да нађе резерве људи и оружја да се одбрани од ране офанзиве.

Скочила му нумера

Њујорк, априла. — Претседник њујоршке општине Лагардија, унапређен је у чин генерала, због његове велике заслуге око организовања ваздушне одбране Њујорка. Као што је познато ниједан непријатељски авион није смео до сада да нападне овај град — због тога што Њујорк одлично брани — Атлантски океан.

Говорио за ветар

Лондон, априла. — После говора на лондонском радиу «великог југословенског државника» Милана Грота наступио је велики замор у емигрантској влади, пошто су у овај говор сви чланови унели све своје «знање и умење». Што нико није разумео овај шепртљански говор, кривица је до ваздуха, који није био довољно сув, па је говор, док је стигао до Србије, био сасвим за архиву.

НЕСИГУРНА ПОШТА

Лондон, априла. — Черчил је упутио Москви писмо у коме се брани од оптужбе да није довољно помагао болшевицима. У писму вели:

«Слали смо брата и ми и Рузвелт, али шта да радимо када не ваља пошта. А слали смо баш препоручено и преко конвоја, ал ето неко је сву пошту упропастио и милијарде одоше рибема.

Енглески краљ подарио је Стаљину погасну сабљу...

... и наредне ноћи уснио је Стаљин примамљив сан!

БОЛШЕВИЦИ ПРОНАШЛИ БАЦИЛ „СИПАТИКУС БРИТАНИКУС“

Москва, марта. — Из свих досадашњих преговора и пактова са Енглеском, болшевици су извукли велико наравоучење, захваљујући једном беспосленом професору, који је недавно доказао да у сваки уговор, пакт и чланак, Енглези стављају реч: ако.

Као пример наведене су ове енглеске умотворине:

«Ако заузме Европу, ми вам је поклањамо.»

«Ако успе болшевичка офанзива да догура до Дњепра и ако њихове трупе избију на црноморску обалу, онда ће моћи да загрозе Кијеву, ако успе да пређу Дњепар.»

«Ако пређете Дунав, онда ћете стићи и пред Дарданеле, па ћете их узети, ако стигнете, јер већ сто година на њих намигујете.»

«Ако Совјетска Унија у рату извуче дебљи крај, онда ми имамо право да се правимо Енглези.»

После проналаска овог «бацила Британикуса, црвени комесари лупили су се по челу и увидели, да су навучени на танак лед — али су увидели и да нема више врдања.

Дупло мирење

Алжир, априла. — Код алжирске конзисторије доћи ће ових дана до другог мирења завађених супружника Де Гола и Жиро-а. Адвокати обе стране већ су на лицу места. Де Гола заступа Черчил који се нада да ће добити парницу за свога клијента али је супротна страна уверена да ће ствар да се сврши у корист Жиро-а. Ако мирење не успе Черчил ће предложити «хуману институцију» Интелигенс сервис да изрекне последњу реч и оконча овај спор по систему Дарлана.

Извршена проба

Њујорк, априла. — Са новом партијом Либерти про-

дукције, коју производи је-врејски чудотворац Кајзер, извршена је проба ове недеље. Ова је проба извршена у кади г. Рузвелта и дала је одличне резултате. Од десет лађа са којима је извршена проба, читавих три комада нису се преврнула када је Рузвелт правно таласе у кади.

Због дискреције

Лондон, априла. — Први лорд адмиралитета Александар изјавио је да не саопштава тачне резултате потапања због енглеске традиционалне особине да буду дискретни. Зато ће бити вечна тајна колико је сада потопљено бродова.

Спољни преглед АНГЛОСАКСЕ И ЈЕВРЕЈЕ - БИЈЕ КИША ИСПОД СТРЕЈЕ

Тренинги клуба „Позвала“

Футбалска игра по америчком систему

Преглед Стране Штате

Четир скоро пета, како букти бакља
Како осовина свуд ортаке макља
Од Исланда хладног до Африке жарке
Ортаци су тропа, леже поребарке
И док шаљу лажни, дипломатске ноте
На морима свима осташе без флоте
У њиховом лонцу само блеф се крчка
Свуда место рата, играли су трчка
Правили су свуда пропаганду скупу
Народе су мале гурнули у рупу
А ком се народу свога права хтело
Они су му одмах читали опело
Наместили одмах згодну карабицу
А на уста метли резу и брњицу
Енглески ортаци нема шта да брину
Јер имају права да умру и гину
Ал, да што год траже, ни помена нема
Јер Лондон им одмах хладан облог спрема
Не сме ни да писну, не сме да се туже
Јер они за ајлук Албијону служе

Орточину ову неки ђаво тента
Да поведу борбу на три континента
Да отрују земље велике и мале
Да направе свуда бруке и кравале
Хвалили се гласно на мору су газде
Ал, те многе хвале свуд на лажни базде
Сад су истерани из Европе свуда
Из европског друштва протеран је Јудо
И са Пацифика ко зечеви беже
Чак на Хавајима од страха се жеже
И у Америци ствари иду поше
Све им сада иде округло на фоше
Свуда претрпеше поразе и бруке
Још једино лаж им полази од руке
Савез тројни јачи него булумента
Улубљени свуда они ко цимента
Један другог лажу, стално копља леме
Ко ли ће сад овде да подвали коме
И док један другом узимају меру
Мали се ортаци свађају и ждеру.

На истоку сад су опет карте пата
Господу у Кремљу сада језа хвата
Зимска офанзира не донесе плода
Најбоље војнике однела је вода
Огромно оружје и најбоља снага
Отишла је ето узалуд до врага
А сад ће да буде, чим лето освоји
Да ће да се Стаљин свуд од треме зноји
Јер његове хорде су близу краја
Сад сви добро виде да ће бит белаја
И када Европа у навалу крене
Његове су чете много исцрпене
А на његов режим свуда влада пизма
И Руси су кивни против бољшевизма
Па генерал Власов, војник руске крви
У бој против куге, кренуо је први
А његова војска сваки дан је већа
Јеврејску је дружбу напустила срећа
Зато Москва пишти, ко рањена гуја
Види шта ће бити, спрема се олуја.

Исцрпела војска, свуда раздор, свађа
Ортаци су сада остали без лађа
И у сировини претрпеше кризу
Са ужасом виде да им је крај близу
Обећаше чуда, па сада нићаре
Виде да не могу ништа да пазаре
А када се дође до бруке и беде
Онда се дешава, змија змију једе
Зато код ортака забуна и врева
Једни грабе с десна, други грабе с лева
А Рузвелт Черчила штипка и черупа
Док Стаљин по овој обојници лупа
У немоћном бесу, апетит се попе
Па сада захтева бар пола Европе
А Енглези знају да је он оруђе
Па му радо нуде оно што је туђе.

Право енглески

Једна вест енглеске новинске службе јавља, да су у Ирану забрањене све новине, тако да је целокупна штампа у земљи замрла.

Све је ово у духу слободе — само што се о њој не сме писати ни говорити.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМЕ

»Африкан Ворлд«, из Јоханесбурга, пише: Не може се саветовати нашој влади, да повећа садашњу трговачку флоту, док постоји опасност да претрпи тешке губитке.

Врло исправно мишљење, Зашто градити бродове када ће и онако бити потопљени.

МЕНЈАЈУ ФИРМУ

Према вести »Дејли Мејла« у Енглеској се јавио покрет који жели да се промени име Империје.

Неки духовити људи предложили су да се намене име »Нова Америка«.

Демократски савети

»Њујорк Хералд Трибјун« даје малим европским државама савет да се прикаче на московски воз.

Раније су бранили мале народе од бољшевизма, затим нацртали Атлантску карту, и напослетку саветовали да изврше самоубиство. Коцкари раде по коцкарском систему: »Кад немаш паре ниси интересант«!

Метеоролошки извештај

У Европи време сунчано и ведро. На Истоку се пролепшало, такође, само у правцу Урала и Волге севају муње и чује се грмљавина. У правцу Азије може се очекивати даље погоршање времена.

На морима непогоде.

Азија: Време без промене. Антициклон над Западном Кином. У Индији магла и ноћни мразеви.

Америка: Лапавица и влага. Убућале се многе наде и комбинације и наоружање је у нафталину због многих мољаца. На океанима ужасна бура која је укочила сваки саобраћај.

Африка: Време променљиво. У јужном Медитерану буре и подземни вулкани.

Аустралија: Оморина, барометар показује непогоду.

Старо искуство

Пословођа ратне продукције у Америци, Девис, изјављује на конференцији штампе у Вашингтону: »Лорд Бивербрук тврди како је његово тврђење тачно, да само глупаци могу веровати како

ће совјетска победа угрозити Енглеску.

Позната је чињеница да они који седе у лудници увек себе сматрају за паметне, а друге, изван луднице, сматрају за лудацие.

Нема лудоморе

— Ох, декане, ја сам најсрећнија Американка — мој капетан ми пише, да је моје писмо једина пошљика, коју је до сада примио!

— Ако ова двојица мисле, да ћу од овога парчета бити сит, рида се грдно варају!

НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 28 март

Годинама ми доноси млеко један мој кум из Жаркова. Међутим, већ неколико дана нема. Јутрос га сретнем на улици

и запитам:

— Где си ти богати? Кум па ме заборави. Дођи да се видимо, макар и без млека...

— Разочарао сам се у вас. Несте бре фер и ко људи...

Изненадих се ја речима мога кума али ми он не хтеде давати објашњења, већ ошину коња и оде. Данас ми у подне прича жена да је то све због фудбала. Играо прошле недеље жарковачки клуб у Београду па му играчи београдског клуба, судија или публика учинили нешто на жао, па се они сад љуте.

ПОНЕДЕЉАК, 29 марта

Код моје комшике Мице, мајорице, разболела се служавка. А бодест озбиљна. Одмах несрећница пала у кревет а ватра 40°.

Позван лекар из Уреда и он — хоћете ли веровати — одмах дошао. Прегледао девојку лепо и савесно и преписао књижицу. Вели маларија а можда је и грип. Тешко је утврдити дијагнозу тако одмах. Савестан неки човек. Када пође он рече госпа Мици да му се одмах јави у Уред ако се деси нека промена.

Не лези враже, девојци све горе. Ватра расте а она јауче. Госпа Мица дохвати телефон и звонне Уред а тамо се јави неки женски глас. Када јој госпа Мица рече да је девојци рђаво и да треба лекар да дође одмах, ова господица одговори:

— Када кажете да је она добила лекове, онда нас оставите на миру...

— Ама жено — преклиње госпа Мица — може девојка да умре.

— Па сви можемо да умремо — одговори ова вицкаста госпођица и затвори телефон.

Најзад је после поновног телефонирања дошао лекар и одмах утврдио опасну болест бубрега па је девојку упутио у болницу.

УТОРАК, 30 марта

Седим у једном друштву. Са нама и Бошко, уметник и песник. Седи и испија чокачиће. Са нама у друштву и Бата, млади професор и познат гљаватор. Виде он да Бошко једнако цевчи па га одмери два три пут и најзад се одлучи да га упита:

Главни уредник: Теодор Докић. Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.

Телефон редакције: 25-681. Штампана «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

— Ви много пијете?
— Много...! вели Бошко.
— Ваљда из навике?
— Јок, из чокања... одговори Бошко немарно, ми се сви насмејасмо а Бата одустаде од даљег разговора.

СРЕДА, 31 марта

Жали се комшика Рада на њену мезимицу Цану. Непослушна, иде само у биоскоп и шетњу а неће да учи.

— Дошло ми просто да је онако матору изударам — вели она. Пошто слабо учи математику, цео месец дан асам плаћала учитеља. Од уста сам одвајала. Најзад јуче оде у школу. Треба да је да буде прозвана да поправи оцену. Ја сам све предузела, пролила за њом бокал воде и нестрпљиво очекивала да се врати из школе. Она дође сва весела па и менџе развесели:

— Је ли знала? — питам ја.
— Још боље — одговори она. „Професор се разболео“.

ЧЕТВРТАК, 1 априла

Сретнем јуче Пајку судију па пошто смо комшије поћемо кући. Мало даље сретнемо Тошу рентијера. Здравимо се и мало застанемо па нам он рече том приликом да је Рајко, сликар и вајар, напрасно умро.

Изненади смо се обоје. Знали смо добро покојника па нам жао човџка. Зато се ја нађох побуђен да упитам:

— А од чега је умро?
— Море, умро је од сеца — умеша се Паја у разговор. Није много важно од чега је умро али ми се сви питамо од чега је

живео када већ двадесет година ништа не ради већ само седи по кафанама и пије...

ПЕТАК, 2 априла

Кори мој теча Сима, познати богаташ са Дорћола, свога унука, студента, што неће да штеди. Он грди а младић се само смеје и звиждује.

— Зар те није срамота! грди деда, трошиш сваки дан по сто динара.

— Богами није — одговори Андра, унук. Трошио бих ја и више кад би дали“.

— Знаш ли ти — праска теча Сима да сам ја био калфа у радњи и имао 15 динара недељно а после десет година толико сам уштедео да сам био свој газда... „То би сад, деда, ишло тешко. Онда је било чекмеце а данас су свуда аутоматске касе“.

— Марш, битанго... — развика се теча Сима, а младић утече из собе... „Бистар је мангуп... — рече ми теча кад остадосмо на само.

СУБОТА, 3 априла

Мој пријатељ Арса има више дугова него косе на глави. Што веле дужан је и ружан. А ја га јуче сретнем а он певуши.

— Како, богати, можеш да будеш тако весело? — питам га ја. „Ја не бих ока склопио...“

— Зашто човече? — чуди се он.

— Па толики дугови. Да ли ти уопште спаваш од брига?

— Ја спавам одлично али не знам како спавају моји повериоци — насмеја се он. „Њима сигурно вије лако“.

ДВОБОЈ

— Несрећниче, шта сте урадили. Онај тамо био вам је прџтивник. Њега сте требали да гађате.
— Нисам ваљда луд! Зар не видите да има револвер у руци.

Упоређење

Дође нека београдска дама у село по намирнице. Сврати и код једног младића који је био лифрант свиња. Пошто је дуго гледала његове свиње, рећи ће му: „Ах, ала имате лепих свиња“. Овај се приближио до ње па рече: „О, ви сте много лепша, госпођице!“

У ТРАМВАЈУ

— Господо, ја мислим да би неколицина нас требало да се удружимо, па да понудимо једно место овој дами!

Спорт

Спортички еџирал

„Чукарнички“ сад се једе Слабо ће се да проведо Не успедо лорум У великом сад је зорту Изгубиће хар у спорту Тако вели форум.

АМЕРИЧКИ ТРКАЧ СЕ ОКЛИЗНУО

Амерички маратонац Ајзенхауер, оклизуо се на песку у Тунису па није стигао на циљ. Он се жали на зујање штука које су га помеле да на време пође. У сваком случају он се није пласирао, упркос великих ошклада у Њујорку.

У ФОРМИ

У вези са претстојећим тркама букмекери и тајна кладионица Кочовић, почели су тренинг па се чује да су у одличној кондицији. Само ако их опет, као прошле године, не омете тврди терен.

НАЈБОЉИ ТИМ

У пролетњем првенству највише су се истакли фудбалери тима „С. К. Жарково“, чџин су играчи одлично ухрањени и снажни па их је врло тешко победити. Зато многи београдски играчи желе да пређу у овај клуб а управа прима само селеке.

Треба све искористити

Један београдски адвокат позната је са свога неверства према својој супрузи. Његова жена то зна и прича једној својој пријатељици:

— Ухватила сам га пре два дана са дактилографкињом. Више није могло да буде никакве сумње. Ја нисам хтела да направим никакав скандал, али сама себи одмах поручила нову хаљину... — Мислим да си тражила да одмах отпусти дактилографкињу?

— Ни најмање...
— Зашто?...
— Биће ми ускоро потребан и нов шешир!..

ПОМЕН

— Наш мили и никад непрежалењени отац, брат и стриц Сахарин преминуо је трагично 11 ов. м. у рукама Финансиске контроле. — Ожалостени шверцери.

Монденски чај

— Господине, волите ли чај с лимуном или с млекоком!

— Јуче је моја жена бацила на мене читав букет цвећа.
— Сигурно у екстази!
— Не, него у вазн...

Зна боље

Учитель: — Када ти, Перице имаш двадесет динара и добијеш од стрица још педесет, колико ћеш онда имати?

— Свега двадесет динара!
— Како то? Пази! Зашто?
— Зато што ја од стрица никад не бих добио ни грош.

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАСОВИ

Равајло се спрема за плажу

вала оћу и ја и бог ми Дао да се разголитим и да се бањам со-ве београдске госпе и Госпојице на ту плажу, оћу богами а шта ми Вали. још сам Држећи човек а Трошкашија сам па кудеш Више а сад је и Оскудаија у мушке Персоне па ће ме Потроше ка врућ самун. сад сам се спремијо и потково Опанке за летњу сезону па сам научијо и Да пливам. ту сам се Баш извештијо јер кад сам испливао кроз ову контролу што мере млеко сивку и од они зелембаћи што вањау на трошарине а са Саву сам узватијо свезу проодавна и зато ће од мене свашта да бидне.

само мије мука што несмет да се раскомотим и све сфлиндарим Срам меје патотије а без голотињу ништа Не могу да направим. отидок јуче до госпа Стану شناјдерку да ме подучи па она каже убио те господ равајло шта ти Пада на памет куд ћу те ја свукујем и обукујем а ја јој велим па то ти је Посо мораш да ми узмеш меру за веш и да Видиш може ли Нешто да бидне Од мен она се Нехка и срамује ал кад сам извадијо и-љадарку Она одвугну и поче да ме учи како се Плива на леђа и како се свукује и обукује и Сви други марифетлуци само ме стра да не омане лето и будне нека кишурина и ладовина Па ми ца-бе толики трошак. ако негде испидне оћу да купим тонобиљ Па да се само возикам јер женске много трау на ту залудину то ми је причао крста деловоћа што је био у стране Јевропе и што зна да направи сваку заврзламу а на дорезу па после Три комесије не могу да одмрсу што је он замрсијо и њега би водио на Плажу јербо је он виладелфија али му се десијо малер у књиге па му комесија нађе зачекљаницу и сад га у бувару да се лади Ал

се за њега не бојим јербо ће Он да се извуче испод палиграфа. вала и право је код толки двокати газе по палиграфи ка да је то нека ливада Може и крста деловоћа дивуче репину.

још би вам вала Писо ал ми се сломн плајвајз. зато ћу сад да манем

ваш равајло

ДОСЕТИО СЕ

Професор географије, испитујући ђака, прилази глобусу, прелази руком преко њега затим загледа се у прсте, и обраћа се редару:

— Шта треба да значи ова прашина?

— Господине професоре, прешли сте руком преко Сахарел — одговара редар.

— Замислите само. Рекао ми је да сам будала!

— Ах, не треба да се љутите. Он није мислио на вас, већ на једну другу будалу!

И он иде за њом

Ишао Јова улицом и наједанпут га заустави полицајац:

— Господине, ваш пас нема марке!

— Имате право, али овај пас није мој.

И г. Јова продужи, а полицајац полако за њим.

— Слушајте, господине, рбрати му се понова, немојте да тврдите да пас није ваш, када иде за вама.

— И ви идете за мном, па ми нисте рођак, продера се господин Јова.

УДРУЖИЛИ СЕ

— Куда журите тако?

— Морам код лекара. Не знам шта је, али ми се моја жена никакко не свиђа.

— Чекај, идем и ја с тобом. Ни моја се мени не свиђа...

—О—

Муж: — Обично највеће луде имају најлепше жене.

Жена: — Молим те престани већ једном с тим ласкањем...

Тврдица

Вереница се жали својој пријатељици:

— Замисли, страховито сам се разочарала. Вереник ми је ужасна тврдица. За рођендан ми је купио само руж. Нада се да ћу му га постепено вратити.

»Беше једном«

— Шта мислиш, драга, како да назовемо ову слику!

— Хм! »Беше једном!«

Код лекара

— Узимате ли медицину против кашља коју сам вам прописав!

— Не, господине докторе. Само сам је пробао и одлучно сам да и даље кашљем.

Радост

Петровић је дошао кући а жена га дочека на вратима:

— Погоди с ким сам данас телефонски разговарала?

— С ким?

— Погоди!

— А шта ја знам!

— Разговарала сам с министром лично. Сам ме је позвао!

— Није могућно! А шта ти је рекао?

— Рекао ми је: »Рђаво спојенок.«

МИЛО ЗА ДРАГО

Жена: — Желела бих да могу да носим опет онако лепе и елегантне хаљине какве ми је купио мој отац!

Муж: — А ја бих желео да једем онако укусна јела и да носим целе чарапе, као некада поред моје мајке!

ЖЖ

— Ви сте ми рекли да ће рукавице, које сам пре неколико дана купила у вашој радњи — трајати бар две године!

— Па?

— Изгубила сам их!

—О—

— Требало ми је десет година да стекнам уверење да нисам никакав књижевник!

— Па онда? Сигурно сте почели какво друго занимање?

— А, не! Онда сам већ био славан!

— Ти друже треба да напустиш ту девојку.

— Зар њу, Мицу, да напустим! Пре ћу се убити или...

— Шта би ти друго саветовао!

Моје је мишљење

Знам да ће многи од вас рећи: „А шта ме се тиче његово мишљење. Ти, који то кажу, греше. Прво и прво ја нећу изнети чисто моје мишљење већ само оно што је мишљење велико. Ја сам као неки гласоговорник, као глас народа. Зато ме чујете и почујете: Моје је мишљење да треба уништити трамваје. То треба да је подвозно сретство а у ствари је само сретство за секирацију.

Они који журе прво не могу да ухвате место а што је још горе. ако им пође за руком да случајно ухвате место они не могу да изађу где желе. Друго, трамвај не иде где ти хоћеш већ тако где он хоће. Не иде на станицу, пијацу, већ само у центар вароши до позоришта зоришта.

Оно, ако ћемо право, забава је важнија од посла али се онда могу да потребе ноге са којима се најбрже стигне, а кад се човек жури на воз или лађу па не може да уђе у трамвај већ мора да гура пешке и да стрепи да ли ће да ухвати место он тада из дубине душе мрзи оне који су ухватили место у трамвају се само возикају док онај, који се заиста жури, жипчи пешке. А када већ мора да буде трамвај онда треба увести легитимације, купоне. Када је то у моди зашто да се вози без купона. И ту увести пракеу као за грис. Само деца до пет година и старци и бабе преко шездесет. И то зими. А у лето само старци и болесни. Онда неће бити гурњава и нико се неће трпати у трамвај без невоље јер ко воли да буде стар и бодестан. Тако би скинули са врата и ову бригу. До душе, нама који правимо вицеце било би теже јер би изгубили једну захвалну тему али ми нисмо себични. Бар, ја. Нека други виде вајду ма макар то било и на моју штету. Зато што сам такав ја сам и спао на то да пишем козерије иначе бих радио кориснији посао.

— Шта се давало јуче у позоришту!

— Шест банки за седиште у пертуру.

— Не то, него што су глумци давали!

— Нису давали ништа. Њих су пуштали бесплатно.

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ СКАЦА

Лопов Аца
ухватио скацу!

Ап-ри-ли-ли

Преварила га

— Мама ми је обећала да ме води у биоскоп...
— Види се да је април!

Расејани књиговођа

— Шта је то с вама господине Савићу? У последње време ужасно сте расејани и грешите у рачуну!

У саобраћајној полицији

— Чиме можете да докажете да нисте возили ваша кола већом брзином него што је прописано?
— Тиме, што сам ишао у посету својој ташти.

ГУРМАНУ СЕ НЕ МОЖЕ ПОДВАЛИТИ

— Кад смо се већ срели, ручаћеш код мене.
— Данас нећу, али ћу доћи кроз три дана к теби на ручак.
— Зашто кроз три дана?
— Да би ти имао времена да спремиш бољи ручак.

БЕЗОПАСНА БОЛЕСТ

— Од чега је умро ваш отац?
— Не сећам се тачно, али мислим да није било ништа опасно.
— Извините, господине шефе, али љубав помути и памет човеку... Ох кад бих смео да се надам да ћу добити руку ваше ћерке...
— Видите, опет сте погрешили у рачуну.

Појмљиво

— Познајете ли онај млади пар?
— Да, то су младенци на свадбеном путовању.
— Заиста? Па они ми не изгледају нимало срећни.
— Појмљиво је. Већ су на повратку са свадбеног пута.

Месар и млинар у паклу

Састали су се у паклу месар и млинар. Изненађен млинар упита месара:

— Зашто си ти дошао у паклао?

Месар му одговори:

— Зато што сам има кантар подешен за малу меру.

На то се млинар зачуди, па му рече:

— А ја сам имао кантар подешен на велику меру, па сам опет овде.

ЖЖ

УМЕСНО ПИТАЊЕ

— Бако, да ли је ђаво много поспан?

— А зашто, сине?

— Зато што се каже: ђаво никад не спава!

ЖЖ

— О —

Предузимач (зидарима): — Кад год прођем поред вас двојице ви стојите и разговарате!

Зидар: — Па ви сте нам забрањили да разговарамо, док радимо!

ЖЖ

ЗНА ОН ЗАШТО

— Зашто увек мећеш свој кишобран испод стола у ресторани? Бојиш се, ваљда, да га неко не украде?

— Не! Бојим се само да га неко не позна!

Да је био на свом месту

Вратио се Мана из затвора где је провео неколико година због неке крађе. Кад је дошао кући, затече жену како љуља синчића од две године.

— Жено, забога, чије је то дете?

— Моје, одговори жена. — А да си био добар и да ниси био у затвору, било би и твоје.

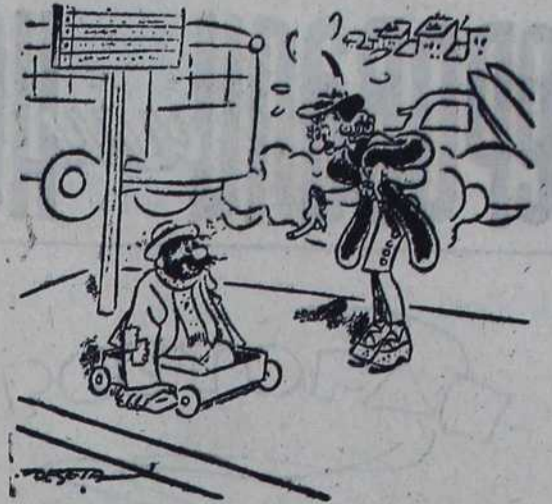

*

Судија: — Да ли је истине, да сте ви у пијанству назвали тужиоца идиотом и волом?

Опужени: — Не сећам се више, али што га дуже гледам, то ми изгледа вероватније.

ЖЕНИДБЕНИ ОГЛАСИ

— Јесте ли ви то «симпатична девојка, пријатне спољашности»?

— Да.

— А ја сам «мали трговац, здрав!»

ЗНА КОЛИКО ЈЕ И ЗНАО

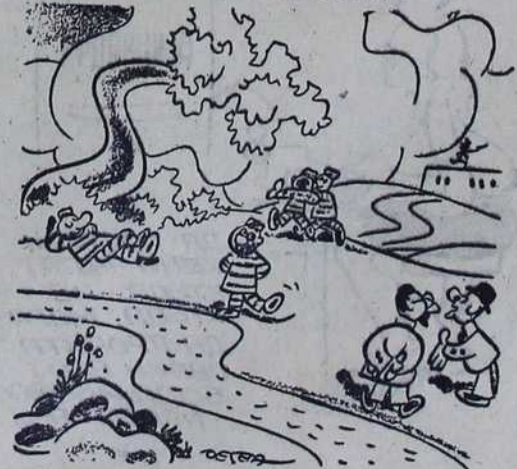

— Реци ми пријатељу, куда воде ови путеви?
— Видиш, бре, један води десно, а други лево.

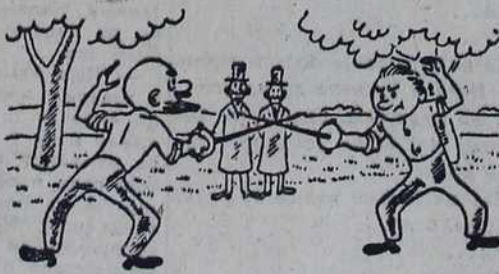
— Купујем старе крпе, хартију...
— Немам ништа. Моја жена је на путу.
— Молим, ја купујем и празне флаше.

СЛОБОДНИ КАЖЊЕНИЦИ

Посетилац: — Остављате их овде слободне! Зар се не бојите да који не побегне!
— Није нико луд, ја држим све њихове куповне књижице!

ДВОБОЈ ПО ПРАВИЛУ

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ?

... ДА Ч ЈЕДНОМ БЕОГРАДСКОМ РЕСТОРАНУ МОЖЕТЕ НАБИ ЕКСЕРЕ Ч ЈЕЛУ БЕЗ ОДОБРЕЊА ЦЕНТРАЛЕ ЗА ГВОЖЂЕ! ...

... ДА ЈЕДАН НИШПИЈА КОЈИ ЈЕ ГРАБАНИМ ЦИША ВИШЕ ОД 10 ГОДИНА НЕЗНАНИЈЕДНУ ЧЛИЦУ ПЛО ИМЕНУ! ...

... ДА Ч ЈЕДНОМ БИОСКОПУ Ч БЕОГРАДУ НЕДЕЉОМ НИСУ РАСПРОДАТА МЕСТА! ...

... ДА ПОСТОЈИ ЖЕНА КОЈА, ХТЕЛА НЕ ХТЕЛА, МОРА ДА ПРОЧИТА СВАКИ БРОЈ БОДЉИКАВОГ ПРАСЕТА ...

РАЗГОВОРИ ЛЕНОГ ГАШЕ И ВЕРНОГ МУ ДРУГА АШЕ.

Ух...
Ах...
Сећаш ли се онај пут кад?...
Не сећам се.
А онај други пут кад...
Ни тога се не сећам.
А пре тога, онда кад је...
Не сећам се.
Ух...
Ах...
Који је дан данас?
Шта те брига.
Хтео сам да знам да ли је данас недеља?
Што баш недеља?
Хоћу да знам да ли треба да се одморим од рада или од одмора.

Шта ти је толико стало до одмора. И онако те умор никад не оставља.

Ух ала нас одмор замара.

Ух...

Ако заспим пробуди ме.

А зашто?

Већ три пута како сањам да радим.

А шта радиш?

Носим некакве цигле.

А ко те тера да радиш?

Враг ће га знати. Да ме пробудиш, важи?

А мене ко ће да пробуди?

Па ја, разуме се!

Ух...

Ах...

Хтео бих новине да прочитам.

Где су?

Ето ту. Седим на њима.

Дај ми их!

Дигни ме, па их узми.

А ти, јеси ли их ти прочитао?

Да.

Онда доста и толико. Довољно је да један од нас двоје прочита за обојицу. Ми смо тако добри другови.

Ух...

Ах...

Никако ми није добро.

А шта те боли?

Сваки час осећам вољу да радим нешто!

Је ли стварно? А откад то?

Од јутрос.

Покушај да се смириш. Затвори очи. Не мисли на то.

Видећеш све ће проћи.

А ако не прође?

Ићи ћемо код лекара.

Хвала.

Ух...

Ах...

Да није та твоја болест заразна? Неће и на мене да пређе?

А ма куда ћеш, брате? Не напуштај ме! Мени је добро, савим добро.

Сад ми се баш ништа не ради.

Боље, боље.

Ух...

Ах...

Ух...

Ах...

Ух...

Ах...

Ух...

Ах...

Ух...

Ах...

Ух...

Ах...

Ух...

Ах...

Ух...

Ах...

Ух...

Ах...

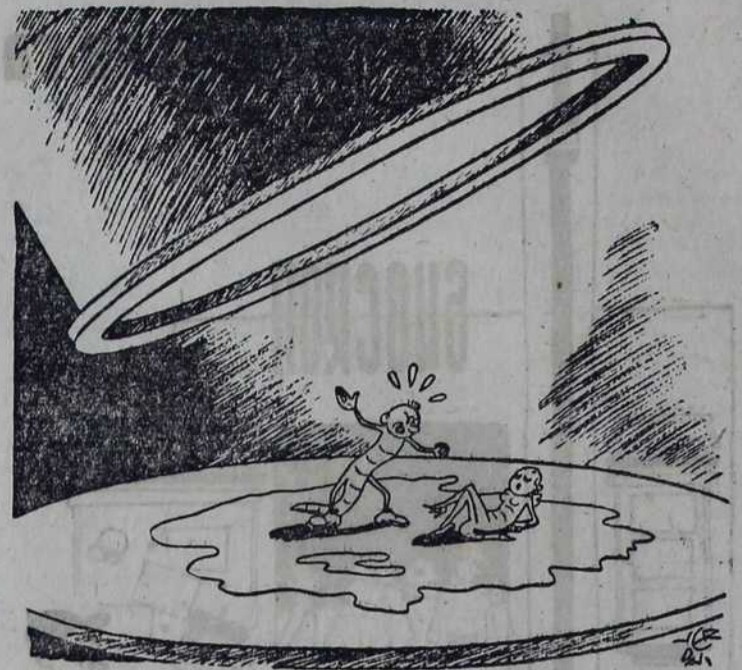
Ух...

Ах...

Ух...

Ах...

...ЉУБОМОРА МИКРОБА

— Бештије једна! Ако не престанеш да позираш овде, пред тим шашавим професором, разбићу ти све кости.

Пријатељи

— Ето, брате, моје је мишљење да је ипак најважније бити господин у души. Паја извади из унутрашњег џепа свог одрпаног капута пикавац и рече важно:

— Ми смо ти бедници, истина је. Немамо ни крова над главом али тако ми Бога, више смо господи ми, него нека права правца гаспода. У овој нашој бедности смо увек спремни да пружимо руку, те да помогнемо ближњем и решени смо да делимо своју кору хлеба чак и са човеком кога не познајемо.

Јова протрља руком по носу, шмркну, плуцну у страну па ће: — Тако је. Кад би сада неко од нас двоје имао стотку у џепу, побринуо би се одмах за вечеру за обојицу. Зар не? У бре, Пејо, замисли, што би то било фино! Место што зevamo овде, да лупамо којешта, ишли бисмо у чика Перину кафану. Ала би то било лепо.

— Ћут бре, како лепо, сјајно, сјајно би било!

— Било би да се човек најде до миле воље. Чорба, фина, топла, па меса, па хлеба...

— Било би можда чак и воћа.

— Није воће важно, остази молим те, луксуз је то за нас. После једне тако господске вечере ишли бисмо опет на оно нешто старо место, па да већ једном сити и задовољни заспимо. Како би то... али ти брате не слушај! На шта мислиш?

Паја одговори да мисли на ону стотку коју нису имали и која би била довољна да их усрећи обојицу. Али што је лагао! Друго је било по среди... Наш вам Паја непрестано у смислима понављао: »Имам ја пријане мој, сто динара, имам их, али нисам ти ни ја толико наиван! Код чика Пера у кафану идем сам и то чим се тебе отарасим... и нервозно је стекао у џепу од панталона згужвану стотку као бојећи се да му је каква невидљива рука не однесе.

— Најважније, то ти је бити сложни, уједињени, продужи Јова, па дели ти увек било добро, било зло.

— Паја немо потврди главом и извади марамицу тек толико да оправда што јет олико дуго држао руку у џепу. Али заједно са марамицу извуче и банкноту која паде поред неке изгужване хартије од бонбоне, баш до Јовиних ногу. Ни један, ни други не приметеше ништа и продужише разговор о свом пријатељству и солидарности.

Парк је био пуст, вече је било пријатно, тихо и само је понеки заљубљени пар узнемиравао два другара. Сасвим случајно, после неког времена, Јова обори поглед и опази стотку. Остаде нем, без покрета, без даха. Само му је мозак грозничаво радио и срце убрзано куцало.

Сто динара!.. баш толико... изгубио их је неки господин, ту данас, сигурно... И нека, није ми жао... Сигурно дошао да ланчаји

на клупи, цело после подне... изгледа да их ти брајко ниси ни видео... погледа искоса брзо на друга, боље, боље сам, ух богати све само за мене, па господска вечера, чика Пера би ми изнео не само воће, већ чак и вино.

И док је тако грозничаво мислио, померао је лагано ногу те њоме покри банкноту, да је његов друг не би видео.

Сад је најлазио најтежи задатак. Требало је дигнути новац а да се ништа не приметити, да ништа не испадне сумњиво. Почео да се чеше по коленима, па све ниже и ниже, све док не стигне до зглавка, енергично га измасира стењући. »Ух, што ме боли ова нога, што ми може да буде!« Докхвати брзо прстима новац испод исцепаних ђонова згужва га и вешто тури у џеп. Готово!

Одахну дубоко, у мислима, разуме се, и поче да смисља начин на који да се отараси друга па да пође сам па да се једва једном прописно почастити. Није то била тако тешка ствар, јер је исто то намеравао и Паја.

Обојица су била убеђена да имају те паре у џепу, обојица су сањали о вечери какву одавно нису видели, а камо ли окусили. Опростили су се дотле још необичном радношћу иако су пошли један надесно, други на лево и један и други су имали исти циљ, кафану чика Пера.

Клупа оста празна, а испод ње, баш тамо где је била Јовина нога, лежала је банкнота од сто динара. Није, међутим, било оне изгужване хартије од бонбона, која се сада налазила згужвана у једном од Јовиних џепова.

— Узалуд, младићу, ја сам даклековидан и ако се не удаљите још сто метара, не видим где сте!

Важно обавештење

Јављамо свима нашим рођацима и пријатељима да се наш син Лојаница вратио са жуљевитим рукама са принудног рада из Макиша.

Проценати

Госпа Дара је жена предратног кова. Али не овог предратног већ оног првог светског рата. Добра домаћица, вредна али богами и језична. Код ње нема циле миле већ само сече. Ту њену строгост и вредноћу најтеже су осећале служавке или како их сада зову: кућне помоћнице. Све је морало да блиста. Али пошто ниједна није била луда да ринга од јутра до мрака, госпа Дана је годишње мењала двадесет и четири девојке. Према томе она је највећи део посла свршавала сама. Најзад се, пре неколико месеци, намери на једну вредну личанку, која је радила као она, али је зато била глупа као ноћ.

Љутила се госпа Дана, учила је, ништа не пмаже. Ова девојка, Љубица, заборави све што јој се каже. Када чује да звони телефон она утекне у други крај собе и од радија је имала грдан респект. Када је брисала прашину сва је дрхтала.

— Шта га знаш, госпоја — жалила се она госпа Дани, може неко да скочи из оне кутије и да ме изударе. Када уме да дивани и пева можда уме и да бије...

Мита, Данин муж, сто пута је хтео да је отпусти, али она ни опепелити.

— Сада ћу ја због тебе да узмем девојку са факултетом а ја ћу да се заробим и ринтам — одговарала је обично она.

— Ама жено, зар не видиш да је само од штете. Та неки ме клијенти тражили телефоном али се нико не јавља, она не сме да приђе апарату.

— Па онда узми телефонисткињу а не служавку — обречу се госпа Дана на њега и он ућута. И тако Љубица остане.

Једнога дана госпа Дана мисли неке ратне колаче а Љубица казала да излупа четири јаја, и да их остави на хладно место. Када је затражила та јаја, Љубица оде али се убрзо врати говорећи:

— Нема госпоја.

— Како нема, убио те Бог да ог да — викну госпа Дана. Па где си оставила?

— Па ви кажете на ладно, и ја метла на бетон у гонг и сад га нема.

— Однео неко и шољу и јаја будало једна. И куд се то изнесе на улици у ово време, — љутила се госпа Дана.

— Па госпоја тамо је промаја и ја ко велим најбоље је на промају Г правда се Љубица.

И тако се госпа Дана секирала из дана у дан али пошто није могла да остане без девојке она је све трпела.

Ових дана јој пало у очи да Љубица врло мало брашна доноси од пекара па се већ спре-

мила да му очита када је једног дана Љубица упита:

— А јели госпоја, а шта је то проценат?

— Шта се то тебе тиче? — обречу се госпа Дана на њу.

— Па знаш пекар ми казао да ће ми дати проценат а ја не знам шта то значи! — рече Љубица.

— То значи да ћу прво да променим тебе а после и пекара, рђо личанска — развика се госпа Дана. То ми је хвала за моје добро... Напоље...

Љубица се правдала и бранила али јој ништа не помаже. Морала је да иде.

Чак се и господин Мита завимало за Љубицу али госпа Дана остане одлучна:

— Не треба ми девојка која зна за проценат. То нећу да видим! — праскала је она.

— Па није она јадница крива. Покварен онај Сотир — бранио је Мита.

— Какав Сотир! А што мени нико не понуди проценат него баш њој. Нека ми иде о очију.

И госпа Дана и данас ради сама и неће да чује за послугу.

Надмудрио га

— Слушај мали, ево ти два динара, отри до апотеке и купи памети.

— А хоћу ли рећи да је то за вас господине!

Шта све Миша може

Чика начелник препире се с малим Мишом.

— Видиш, ја имам бркове, а ти немаш, каже начелник.

— А ја могу да се преврћем, а ти не можеш.

— Да, али мој коњ уме да рже, а твој дрвени коњ не уме!

— А ја имам точак, а ти немаш!

— Моји познаници поздрављају ме, а твоји не.

Мали Миша постижен и не знајући како да доскочи чика-начел-

нику најзад избацује последњи адут:

— А ја ујутру могу да скочим код маме у кревет, а ти не можеш!

Професорска посла

— Извините, господине, дали бисте хтели да ставите ваш кофер мало у страну. Он стоји на вратима и смета пролазу.

— А, не! Ја сам га намерно ставио тако, да се спотакнем о њега када будем излазио! Инаће ћу га заборавити у возу!

Није ућалило

Нека тврдица, сретне једног дана свог домаћег лекара и покуша да га том приликом, на улици бесплатно консултује.

— Госпон, докторе, рече, шта радите кад имате кијавицу?

— Кијам и кашљем, одговори овај, знајући добро с ким има посла.

Омакло му се

Грдно сам се замерио госпођици Нати, али тако ми Бога, нисам крив, сасвим се то случајно десило. Коментарисали смо о једној фотографији, која је приказивала неку кучку што доји једног малог лави.

— Шта мислите, господине Јоце, — хоће ли тај лав и поред тога, што сиса млеко једне кучке задржати све особине своје расе? А ја, будала, хтео да се направим важан па лупих:

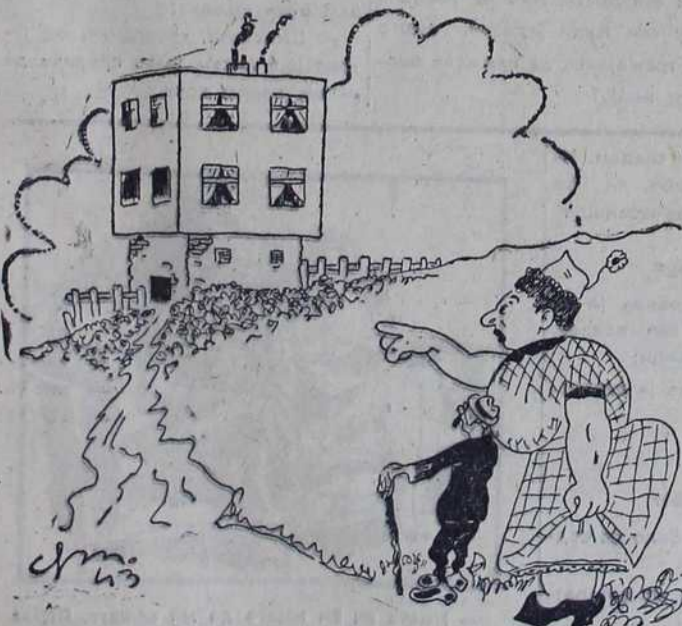
— Али, госпођице, па и ви сте сисали кравље млеко.

Ух, ала ме је прострелила очима!

ВЕЛИКИ РЕЧНИК МАЛОГ ПЕРИЦЕ

ПАРАЛЕЛА — Пара и Лела
 ТАКСИМЕТАР — Такса на метар
 НАРКОЗА — Нар и коза
 БОНТОН — Тоњ на бонове
 ГРАМАТИКА — Наука о грамовима
 БАСАМАК — Бас и мак
 МЕДИКАМЕНАТ — Мед и камен
 ТОПОГРАФ — Топ и граф
 АНАТЕМА — Анина тема

Као из воде

— Видиш, Лазо, оно је кућа нашег бившег млекације.
 — Видим, видим. Нарасла је као из воде.

АПРИЛИ ЛИ ЛИ

ШАЛЕ • ПОГВАЛЕ • ЛАЖИ

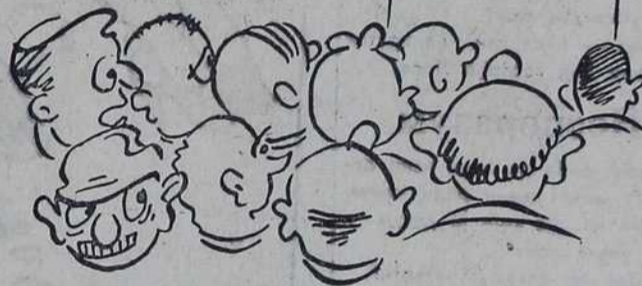

— КУНЕМ ТИ СЕ ДА САМО ТЕБЕ ВОЛИМ И ДА ТЕ НИКАД НИСАМ ПРЕВАРИЛА

СА САСТАНКА КУКЕВЛАСНИКА

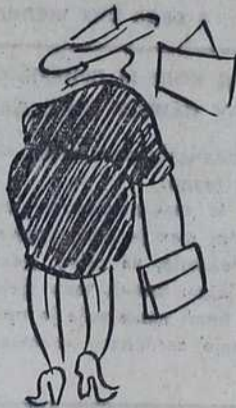
— ОД ПРВОГ МАЈА СНИЗИЋЕМО КИРИЈЕ СВОЈИМ СТАНАРИМА

— ТАКО ЈЕ, ТАКО ЈЕ!

ИЗ ЦЕНТРАЛЕ ЗА ТЕКСТИП

УПРАВА ЈЕ ДАНАС РЕШИЛА ДА СВАКОЈ ДАМИ, БЕЗ РАЗЛИКЕ, ОДОБРИ КУПОВИНУ ТЕКСТИЛНЕ РОБЕ И ТО НАЈВИШЕ ЗА 10 ХАЉИНА.

ДОГОВОР ТИЃАРА

— СТАВЉАМО ГРАЂАНСТВУ НА РАСТОПОЖЕЊЕ БЕЛИ ПУК, КИДЕО КУПЧО, ТЕКМЕЗ И ТРУПЕ ЈАБУКЕ И СВЕЧАНО ИЗЈАВЉУЈЕМО ДА НЕБЕМО ВИШЕ КРИТИ ОВЕ НАМИРНИЦЕ ТАКО ЈЕ! БОЉЕ ДА ИХ ПРОДАМО, НЕГО ДА НАМ ПРОПАДНУ!

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

Чичи са Космаја: Вишеви су одлични само се види да си стар човек па сад и они убјајатилу. Зато морамо да их подгрејемо.

—

Бану: Немамо перушке за голицање зато она Ваша прича није могла да се искористи.

Г. Воји: Сувише много маште. Боље да сте описали ваш живот. То би било интересантије и свет би се смејао, јер кад од црквеног пошца постане државник то је свакако интересантно.

—

Газда Ради: Тешко је нешто урадити, када ти није чиста савест. Зато треба узети сапун и опрати савест па ће ти бити лакше.

—

Мити бакалину: Када си се причестно и окајао старе грехе ти удри испочетка. Сада гули муштерије и кради на кантару све до идућег причешћа.

—

Пели, сдикару: Твоје слике су одличне али не за новине већ за неку ћачку цртанку.

—

Влади С.: Опет ћемо примати твоје слике и карикатуре, само буди ревноснији.

КРАТАК РАЗГОВОР

Муж: — Где си заборавила, жено, већ пуних два сата?

Жена: — Била сам на кратак разговор код госпође Лоле!

Неспоразум

Парох треба да изда неки документ једној жени ради венчања. Он не зна који је датум и стога упита жену?

— Зар не, данас је четврти?

— Не, не, протестује живо жена. Овај ће ми бити тек други?

НАУЧИЛА ГА МАМА

Седе гости и забављају се. Одједном устаје мали Стева и почиње громогласно да декламује. Декламује он једну песму, после другу, па почео и трећу... Гошћа га прекида и упита:

— Ти, Стево, сигурно много волиш да декламујеш?

— А, не, — каже мали, — то ја радим само кад се гости заседе и не мисле скоро да устају! То ме мама научила!...

Америчка фантазија и стварност

... а сада бих желела, да изиђе из воде неки витез или гангстер и да ме одведе.

СТАНД КОЈИ ЈЕ ПРИВУКАО НАЈВЕЋУ ПАЖЊУ СВИХ ДАМА

У радњу долази млад човек и нуди газди:

— Ја сам декоратор од заната. Мој фах је декорисање излога. Недавно, на сајму, декорисао сам један штанд такр сјајно да није било даме која је прошла а д'аније загледала изложуену робу.

— А каква је то била роба?
— Огледала.

— Драгица: — Видела сам јуче мога мужа, али ме није опазио.
— Јованка: — Знам, рекао ми је.

Колико само има мало малокрвних међу онима који тврде да им је уметност у крви.

Жене увек говоре да су сви мушкарци једнаки, али од свакога траже нека их увере да нису као и сви други. Ако су убеђене да су сви људи једнаки, зашто онда траже увек да промене онога ког имају?

ДОБРО

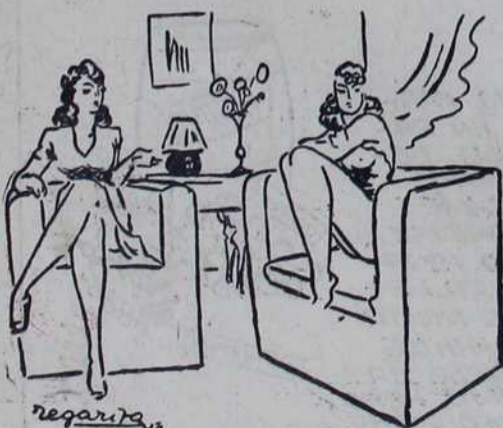
— Ти кажеаш, Јоцо, да ти је неко узео новац из новчаника. Да то није била твоја жена?

— Није. У новчанику је остало нешто ситнине...

У БЕРБЕРНИЦИ

— Чини ми се — вели муштерија момку који брије — да су вам руке прљаве.

— Шта ћете, господине, од јутрос још нисам имао прилике да неком перем косу.

— Кад си упознала твога мужа?

— Упознала сам га кад сам му први пут затражила паре.

Гост: — Колико година има ваш муж?

Домћица: — Разлика у старости између нас двоје је десет година.

Гост: — Заиста, никад не бих рекао да госпођа има већ 55 година!

МАЊЕ ОКО!

— Пази, пази! Наша милостива има наовог љубаваника. Диван мушкарац. Да знаш како страшно грли и љуби и милује!

— Пустите мене да гледам. Имам мање очи од тебе, па ћу видети више кроз кључаоницу.

ИЗНЕНАЂЕЊЕ

Г-ђа Паваловић добила је за рођендан од мужа леп поклон, па се хвали пријатељици:

— Замисли, муж ме је изненадио!

— Е, а с киме?

НИКАД ПРВИ

Жена: Но, како је било на седници?

Муж: Изабран сам за потпретседника.

Жена: Хм, дакле као и код куће.

— Имате ли Ви нешто да ми кажете, Перол?
— Имам. Како да немам! Када ће опет Ваша госпођа да прави бечке шницле!